

Bu gece horoz ötmeden (Matta 26:31-35)

Tanrı güvenilirdir. Bu nedenle biz Tanrı'ya inanarak O'dan yaşam alabiliriz. O yalan söylemez. Tanrı 'ışık olsun' deyince ışık oldu, 'kubbe olsun' deyince kubbe oldu. Tanrı ne söylerse gerçekleşir. Tanrı yalan söylemez. O kendi söylediklerini mutlaka yerine getirir. Kendisi için zarar olsa da mutlaka yerine getirir.

Bu dünyada yalan çok. Bu nedenle insanlar yaşarken çok zorluk çekiyorlar. Pastörü kandırmaya çalışanlar da çok var. Bu nedenle çok üzülüyorlar. Birçok insan kiliseye gelip lütuf aldım diye seviniyorlar, kiliseden ayrılmayacağına bütün hayat boyunca sadık bir şekilde iman hayatını sürdüreceğine karar veriyorlar. Ama iskeleye bağlı gemi sanki büyük dalgalarda sürüklenerek gidiyor gibi birçok insan söz verdikten sonra sözünü tutmadan kiliseden ayrılıyorlar.

İmanlı hayatında ümit etmek ve beklemek çok önemlidir. Biri Tanrı'yı seviyorsa Tanrı'nın vaadine inanarak sabır edebilmelidir. Tanrı birinci ve sonuncu, başlangıç ve sondur (Vahiy 22:13). O zamanın başlangıcından önce söylediği sözü sonsuza kadar yerine getirecektir. Bizim yapmamız gereken iş O'nun vaadinin mutlaka yerine geleceğine inanmak ve sonuna kadar beklemektir.

İnsanlar niçin birbirini kandırıyorlar? Çünkü onlar İblis'in egemenlik altındalar, dünyanın gidişine uymaktalar (Efesliler 2:1). Aden bahçesinde ve şimdiye kadar yalan konuşarak insanları yoldan saptıran İblis'tir. 1.Yuhanna 3:8 'Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir' diye söyledi. Birçok insan 'şunu şunu yapacağım' diyorlar ama sözünü tutmuyorlar. İsa İblis'e 'yalanın babası' dedi (Yuhanna 8:44). İnsanlar İblis'in egemenlik altında oldukları için yalan konuşuyorlar.

İsa öğrencilerine 'Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz' diye söylediği zaman Petrus 'Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem' dedi. O zaman İsa 'Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin' (Matta 26:35) diye söyledi.

'Horoz ötmeden önce' demek 'yarın gelmeden önce' demektir. Dolayısıyla 'horoz ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin' demek 'yarın gelmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin' demektir. Bu Rab'bin bütün insanlığa söylediği sözdür.

İsa'nın sözü gibi Petrus horoz ötmeden Rab'bi üç kez inkâr etti. Bizim hayatımızda da buna benzeyen olaylar sık sık çıkıyor. İbadet Tanrı'ya yaklaşp Tanrı'yla öpüşmektir. İbadet yapan kişi Tanrı'yla görüşmeyi isteyerek Tanrı'yı beklemelidir. Ama bazı insanlar önemli işlerim var diye İbadete katılmıyor ve diyorlar ki 'bir yıl boyunca kiliseye geliyorum. Bir gün gelmiyebilirim değil mi?' diyor. Sunular yaparken de aynı. Normal günlerde Tanrı'yı seviyorum derler ama sunu zamanında 'ben seni tanımıyorum' diyerek Tanrı'yı dışıyor. Ağızla 'Rab, Rab!' derler ama yüreği Tanrı'dan uzaktır. Yarın gelmeden önce biz değişmemiz lazım. Yüreği Rab'den uzaklaşmışsa horoz ötmeden önce bu değişmelidir.

İmanlı hayatı için ruhsal güç mutlaka lazım. ruhsal güç nedir? İlyas bu dünyadan ayrılmadan önce Elişa onu gayretle izledi (2.Krallar 2:9). Ruhsal güç derken kişisel duygu değil, bedensel hisler de değil. İsa'nın annesi Meryem, gebe kalacağını bildiren meleğe 'Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki'dedi. O zaman melek 'Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur' (Luka 1:34-38) diye söyledi. Tanrı'nın sözü ruhumuza gelince esin oluyor. Tanrı'nın sözünü alanlar o sözün etkisini alırlar, o söze göre hareket eder. Biri her ne kadar Kutsal Kitabı çok okumuş olsa da Kutsal Kitap'ta yazılan

Tanrı'nın sözünün yönetiminde değilse onda ruhsal güç yoktur.

Biz İsa'nın kanından içtik. Rab'bin sofrası bunu kutlamaktır. İsa'nın kanı içimizde ruhsal güç oldu. İsa'nın kanı günahımızı akladı. Çünkü o kanda yaşam vardır. O kanla günahımızdan bağışlandığımız için biz Tanrı'nın önünde doğru sayılıyoruz, dolayısıyla Mesih'le birlikte Tanrı'nın mirasçısı olduk. Böylece İsa'nın kanı bizim Tanrı'nın mirasçısı olmamızı sağlayan ruhsal güç verir. Dolayısıyla Rab'bin sofrasına katıldığımız zaman biz Rab'bin sıkıntısını düşünerek zorla ağlamaya çalışmak zorunda değiliz. Tersine o kanın sayesinde Tanrı'nın mirasçısı olduğumuzdan şükrederek umutlu olmalıyız.

İsa 'bedenimi yiyin' dediği zaman yıllarca O'nu izlemiş olan öğrenciler çok şaşırıp İsa'dan ayrıldı. Onlar İsa'nın sözünü anlayamadılar. Çünkü ruhsal güç yoktu. Biz İsa'nın bedenini yemeliyiz. O zaman sonsuz yaşama sahip olabiliriz, ve sonsuz yaşama sahip olmamız lazım ki dirilebiliriz, dirilmemiz lazım ki göğe girebiliriz. Dolayısıyla İsa'nın bedeni içimizde ruhsal güç olmalıdır.

Ruhsal güç yoksa duamızı iletemeyiz. İsa "Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir" (Yuhanna 15:7) diye söyledi. Tanrı'nın sözü gücümüz olmazsa her ne kadar çok gayretle dua etsede birşeye yaramaz. Birçok insan geçinmek için dua ediyorlar. Ama Rab "Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter" (Matta 6:33-34) diye söyledi.

Bir gün biz çürümeyecek beden olarak aniden değişeceğiz, Rab'bi göreceğiz. O gün gelmeden önce Rab'bi inkâr etmemeliyiz. Gemi dalgalarda sürüklenmemesi için iyice bağlanmalıdır. Rab 'horoz ötmeden önce sen beni inkâr edeceksin' diye söyledi ama, biz öyle insan olmamak için ruhsal güce sahip olmalıyız. Her durumda Rab'bi inkâr etmeyen gerçek imana sahip olmalıyız.